

Sesiunea 05: Marea de Sticlă asemenea Cristalului**I. DOMENIUL FRUMUSEȚII LUI DUMNEZEU (APOC. 4-5)**

- A. Apocalipsa 4-5 este pasajul din scriptură care de oferă cea mai mare descoperire cu privire la frumusețea Tronului lui Dumnezeu. Aceste capitole descriu Sfânta Sfintelor din Cetatea Cerească numită Noul Ierusalim. Ceea ce Dumnezeu a așezat în jurul tronului Său, vorbește creației despre frumusețea Lui.
- B. Ioan accentuează două tronuri: Tronul Tatălui și Tronul lui Isus la dreapta Tatălui. Aceste două tronuri manifestă autoritatea unică a Dumnezeirii și ambele se află sub același curcubeu și sunt înconjurată de aceeași mare de cristal.
- C. Realitatea mării a fost descoperită lui Ioan pentru a întări perseverența martirilor. Când privim cetatea de diamant, cea creată de Dumnezeu, slava cetății pământești pălește. Indiferent de cât de strălucitoare ar fi ea în acest veac, ea pălește în comparație cu cetatea de diamant. Suntem încurajați când vedem destinul nostru legat de această mare și această Cetate.

II. MAREA DE STICLĂ ASEMENEA CRISTALULUI

Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva. Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smaragd la vedere. Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununii de aur. Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi (Apoc. 4.2-6)

Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mînă, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei. Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sînt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sînt căile Tale, Împărate al Neamurilor! (Apoc. 15.2-3)

- A. Dumnezeu strălucește asemenea uni pietre de iaspis (cristal sau diamant) cu o splendoare translucență. El arată ca o piatră de sardiu (roșu aprins), în dorința Sa înflăcărată și pasiune arzătoare, după cum le vedem în izbăvire și judecată. Iaspisul și sardiul ne ajută să înțelegem cu arată și ceea ce Dumnezeu simte. Un curcubeu de smarald vorbește despre mila lui Dumnezeu în legămintele Sale, manifestată din Tronul său. (Gen. 9.13-16). Curcubeul de smarald vorbește despre modul în care Dumnezeu se manifestă în milă blândă și dătătoare de viață.
- B. Fulgerele vorbesc despre declanșarea energiei divine și a luminii. Tunetele vorbesc despre mesaje divine împuternicite, personale și corporative. Peste tot în Cetatea Eternă, fulgerele divine lovesc în indivizi și în grupuri de indivizi, împărțînd puterea Sa, după cum s-ar manifesta un fulger. Vocile sau sunetele vorbesc despre muzica răspîndită în Cetate (Apoc. 4.5; 8.5; 11.19; 16.18).

III. MAREA CEREASCĂ ESTE DESCRISĂ DIRECT DE PATRU ORI ÎN SCRIPTURĂ

- A. Moise, Ezechiel și apostolul Ioan au văzut diferite calități și trăsături ale mării. Fiecare dintre ei au adăugat mai multă descoperire. Moise începe cu cea mai puțină informație. Ezechiel adaugă ceva, iar Ioan adaugă și mai mult. Cu alte cuvinte, Scriptura ne oferă o revelație progresivă a Mării. Fiecare dintre cele patru pasaje se focalizează asupra unor anumite puncte importante. Există și câteva pasaje secundare care susțin aceste patru pasaje principale.
- B. De vreme ce marea este destinul nostru măreț și final, trebuie să ne luăm un timp în care să medităm la ea și să o studiem.
- C. Moise a primit prima sa descoperire a mării în Ex. 24 (aprox. 1500 î.e.n). Moise a fost primul care să vadă acest ocean ceresc ca și loc de adunare pentru celebrarea și intimitatea supranaturală. El a numit-o „lucrare de safir străveziu” (Exod 24.10). Moise a experimentat o vizitare corporativă care a inclus 74 de bărbați care se închinau și mâncau la o masă a legământului cu Dumnezeu. Aceștia stau în prezența lui Dumnezeu doar pentru o vreme scurtă, după care Moise intră în prezența lui Dumnezeu timp de patruzeci de zile (Ex. 24.17-18).

Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și șaptezeci de bătrâni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ... Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el.” Moise s'a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui. El nu și-a întins mâna împotriva aleșilor copiii lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuși au mâncat și au băut... Înfrățirea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. Moise a intrat în mijlocul norului, și s'a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți (Ex. 24.1-2, 9-11, 17-8)

Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!” (Ex. 33.20)

- D. Bătrânii s-au închinat Domnului de departe. Vorbim în termeni absoluți aici, și nu relativi. În sensul absolut al Noului Ierusalim, sfinții vor fi pe marea de sticlă, vreme îndelungată, având trupuri de slavă (fără limitările aferente trupurilor noastre căzute) închinându-se față în cu Dumnezeu (Apoc. 22.4). În Ex. 24, ei au văzut doar picioarele lui Dumnezeu și nu fața Lui. Moise a văzut spatele lui Dumnezeu (Ex. 33.20-23).
- E. Ezechiel a primit cea de-a doua descoperire a mării (aprox. 600 î.e.n). Ezechiel a văzut aceeași lucrare de safir. El a descris-o ca o întindere uimitoare sau înfricoșătoare, în fața tronului lui Isus (Ezec. 1.16-28). El a văzut tronul lui Isus asemenea unui safir (albastru). Întinderea este o podea de cristal întinzându-se din tronul lui Isus. Are aceeași culoare ca și tronul Fiului lui Dumnezeu.

Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor, și se întindea în aer sus peste capetele lor... Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el. Am mai văzut iarăși o lucrare de

aramă lustruită ca niște foc, înlăuntrul căruia era omul acesta, și care strălucea de jur împrejur; dela chipul rărunchilor lui pînă sus, și dela chipul rărunchilor lui pînă jos, am văzut ca un fel de foc, și de jur împrejur era înconjurat cu o lumină strălucitoare. Ca înfățișarea curcubeului, care sta în nor într'o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei Domnului. Cînd am văzut-o, am căzut cu fața la pămînt, și am auzit glasul Unuia care vorbea (Ezec. 1.22-28)

- F. Ioan a primit două descoperiri ale mării (aprox 90 e.n). El este primul care numește lucrarea (Moise) sau întinderea (Ezechiel) Mare, deoarece îi vede vastitatea. Mărimea sa este probabil paralelă cu mărimea Cetății Eterne care are 2500 de kilometri (Apoc. 21.16). Aceasta este o mare întinsă, nu un lac sau un iaz.
- G. Ioan a văzut curcubeul după cum și Ezechiel l-a văzut și faptul că este un loc de adunare, după cum a văzut Moise.

Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mînă, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei (Apoc. 15.2)

IV. MAREA: GRUPURI CARE AU EXPERIMENTAT DIMENSIUNI PROFETICE ALE MĂRII

- A. Acestea sunt imagini profetice ale vizităților corporative care ne oferă descoperire cu privire la ceea ce vom experimenta pe Marea cerească și ceea ce vom experimenta, în parte, în Biserica Vremurilor din Urmă.
- B. O vizitare corporativă este văzută la Muntele Sinai (Ex. 19; întregul Israel) și Ex. 24 (74 de bătrâni). Ei au văzut dimensiuni ale a ceea ce se petrece atunci când sfinții stau înaintea lui Dumnezeu pe Marea de cristal.

A treia zi dimineata, au fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trîmbița răsuna cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă. Moise a scos poporul din tabără, spre înfîmpinarea lui Dumnezeu, și s'au așezat la poalele muntelui. Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere (Ex. 19.16-18)

- C. O vizitare corporativă este văzută în 2 Cron. 5-7 în timp ce anumite dimensiuni ale Mării de cristal pătrund în Templului Solomon, cu foc, vânt, sunet din altă lume, peste 120 de preoți.

În clipa cînd au ieșit preoții din Locul sfînt, -căci toți preoții de față se sfințiseră fără să mai țină șirul cetelor, și toți Leviții cari erau cîntăreți: Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în in supțire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, alăute și arfe, și aveau cu ei o sută douăzeci de preoți cari sunau din trîmbițe; și cînd cei ce sunau din trîmbițe și ceice cîntau, unindu-se într'un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trîmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!” în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s'a umplut cu un nor. Preoții n'au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu (2 Cron. 5.11-14)

Cînd și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s'a pogorît foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, și slava Domnului a umplut casa. Preoții nu puteau să intre în Casa Domnului, căci

slava Domnului umplea Casa Domnului. Toți copiii lui Israel au văzut pogorându-se focul și slava Domnului peste casă; ei și-au plecat fața la pământ pe pardoseală, s'au închinat, și au lăudat pe Domnul, zicând: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!” (2 Cron. 7.1-3)

- D. O vizitare corporativă a avut loc în camera de sus, cu foc, vânt și sunet peste 120 de mijlocitori.

Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat cîte una pe fiecare din ei (Fapte 2.2-3)

- E. În Împărăția Milenială, poporul lui Dumnezeu va experimenta dimensiuni ale Mării.

Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost (Isa. 4.5)

V. TREI GENERAȚII DE TRANZIȚIE

- A. Dumnezeu a descoperit dimensiuni ale Mării față de două generații de tranziție (Moise și apostolii). Cred că cea de-a treia generație de tranziție sau generația în care se întoarce Domnul va experimenta mai mult decât primele două.
- B. Ceea ce au experimentat cei 144.000 pe muntele Sion în Apoc. 14.1-3 este probabil asemănător cu ceea ce apostolii au experimentat în cele 40 de zile când li s-a arătat Isus (Fapte. 1.3)

VI. FOC PE MARE (APOC. 4.6; 15.2)

În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi (Apoc. 4.6)

Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mînă, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei (Apoc. 15.2)

- A. În centrul acestei Mări este un loc numit Tronul lui Dumnezeu care este și Sfânta Sfintelor din Templul ceresc.
- B. Marea de sticlă este plină de flăcări de foc și este locul în care sfinții se strâng înaintea lui Dumnezeu. Marea de cristal este spectaculoasă și unică. Este locul adunării celor izbăviți sau „centrul de conferințe” ceresc. Sfinții se vor strânge pe Mare de pretutindeni din cetate. Acesta este un loc al bucuriei și al unității, reprezentând cel mai înalt vârf al celebrării intimității noastre cu Dumnezeu. Sfinții din cer se vor strânge acolo înainte de Răpire (Apoc. 15-16).
- C. Ne vom strânge în Sfânta Sfintelor pe marea de safir înaintea tronului de safir. Aceste celebrări sunt evenimente centrale în veșnicie.

- D. Noi vom locui în Noul Ierusalim și vom vizita marea de multe ori. Vom locui și lucra în Cetate și pe Noul Pământ, dar vom fi chemați la adunări pe Mare. Nu vom petrece fiecare zi acolo. Ne vom desfășura slujba în Împărăția lui Dumnezeu, apoi, când începe „conferința” vom opri totul și ne vom strânge pa Mare.
- E. Când vom sta pe Mare, vom experimenta mai multe dinamici supranaturale: imagini, culori, sunete, valuri de slavă, foc, cele șapte sfeșnice, vânt, arome și muzică împreună cu energia divină care vine odată cu fulgerele și tunetele și vântul. Marea de sticlă este amestecată cu flăcările de foc ale Duhului Sfânt care se așează peste sfinți. Activitatea de pe mare va pătrunde în cele mai profunde locuri ale sfinților care vor fi acolo, având trupuri de slavă, receptive față de tot ceea ce se petrece pe Mare.
- F. Prezența vibrantă a lui Dumnezeu va fi experimentată cel mai puternic pe Mare. Umanitatea noastră va atinge cele mai înalte culmi ale bucuriei și slavei pe acea Mare.
- G. Marea este în fața tronului, probabil de fiecare parte a acestuia, înconjurând astfel Tronul. Este un ocean vast de frumusețe care strălucește asemenea unui diamant.
- H. Moise a văzut Marea ca o lucrare de safir (de culoare albastră; Ex. 24.10). această lucrare are aceeași culoare ca și tronul lui Isus (Ezec. 1.26). Există o relație specifică între poporul de pe marea de Safir și împăratul uman de pe Tronul de safir.
- Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui (Ex. 24.10)*
- I. Marea are ca și rezultat o lumină strălucitoare înaintea tronului lui Dumnezeu (Ps. 104.2). Curcubeul, safirul și focul vor fi reflectate de Marea de cristal.
- Te învelești cu lumina ca și cu o manta; întinzi cerurile ca un cort (Ps. 104.2)*
- J. Marea de aramă (1 Împ. 7.23-26; 2 Împ. 16.17). În Vechiul Testament, în Templul lui Solomon era o mare de aramă topită. Era cea mai mare piesă de mobilier din Templu. Este așezată chiar în fața Chivotului și a tronului de milă și vorbește despre a fi spălat înaintea de a te apropia de Dumnezeu. După organizarea lui David, la Templu erau 24 de ordine preoțești.